

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 351/2020
09.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у Београду у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари извршног повериоца Вишег суда у Сремској Митровици, против извршног дужника АА из ..., ради извршења, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Руми и Трећег основног суда у Београду, у седници одржаној 09.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом извршном предмету, месно је надлежан Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Виши суд у Сремској Митровици поднео је Трећем основном суду у Београду предлог за извршење против извршног дужника АА из ..., ради наплате трошкова извршног поступка од 435.736,00 динара, на основу извршне исправе пресуде Вишег суда у Сремској Митровици К 53/14 од 30.03.2015. године.

По пријему предлога, Трећи основни суд у Београду је донео решење И 264/16 од 19.02.2016. године, којим се огласио месно ненадлежним за поступање по предлогу извршног дужника. Решење о месној ненадлежности донео је применом члана 3. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу, с обзиром да је у предлогу за извршење означено да извршни дужник има пребивалиште у ..., на територији Општине Пећинци, за коју територију је месно надлежан Основни суд у Руми, па је по правноснажности решења предмет доставио Основном суду у Руми, као месно и стварно надлежном.

Основни суд у Руми није прихватио месну надлежност, а предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности, јер је провером у МУП утврдио да извршни дужник има пребивалиште на територији Општине Земун.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС", бр. 116/08, ... и 13/16) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), у вези члана 10. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, бр. 31/11, ... и 139/14, који се примењује на основу члана 545. Закона о извршењу и обезбеђењу „Сл. гласник РС“, бр. 106/15),

Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Одредбом члана 3. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр.31/11), прописано је да суд надлежан за одређивање извршења или обезбеђења је суд на чијем подручју извршни дужник има пребивалиште или боравиште, односно седиште, ако овим законом није другачије одређено. За одређивање извршења, у случају када се ради о извршењу пленидбом на делу зараде извршног дужника, Законом о извршењу и обезбеђењу није другачије одређена месна надлежност суда.

Међутим, одредбом члана 10. Закона о извршењу и обезбеђењу прописано је да се у поступку извршења и обезбеђења сходно примењују одредбе Закона о парничном поступку, ако овим или другим законом није другачије одређено. Одредбом члана 19. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да се суд по службеној дужности може огласити месно ненадлежним само ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда. Ако за спор није искључиво месно надлежан неки други суд, решење о месној ненадлежности суд може донети само поводом приговора туженог у одговору на тужбу - у конкретном случају у приговору на решење о извршењу.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о новчаном потраживању на име трошкова кривичног поступка, што значи да се не ради о поступку за који је предвиђена искључива месна надлежност неког суда, то се суд коме је поднет предлог за извршење, није могао по службеној дужности, без изјављеног приговора од стране извршног дужника, огласити месно ненадлежним.

На основу изнетог, Врховни касациони суд налази да је за поступање у овој извршној ствари месно надлежан Трећи основни суд у Београду, па је применом члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић